

Tuomiolauselma

- 1) Työntekijä, kuten pääasiassa Fuß, jonka palomiehenä julkisen sektorin pelastustoiminnan yksikössä suorittama keskimääräinen viikoittainen työaika ylittää tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 6 artiklan b alakohdassa säädetyn enimmäismäärän, voi vedota unionin oikeuteen, jotta asianomaisen jäsenvaltion viranomaisille syntyisi korvausvastuu ja jotta hän voisi saada korvauksen tämän säännöksen rikkomisesta aiheutuneesta vahingosta.
- 2) Unionin oikeus on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle
- jossa julkisen sektorin työntekijän oikeudelle saada korvaus vahingosta, joka on aiheutunut siitä, että asianomaisen jäsenvaltion viranomaiset ovat rikkoneet unionin oikeussäntöä, tässä tapauksessa direktiivin 2003/88 6 artiklan b alakohtaa, asetetaan, mikä kansallisen tuomioistuimen on selvitettävä, tuottamuksen käsitteeseen perustuva edellytys, joka on ankarampi kuin unionin oikeuden riittävän ilmeisen rikkomisen edellytys.
- jossa julkisen sektorin työntekijän oikeudelle saada korvaus vahingosta, joka on aiheutunut siitä, että asianomaisen jäsenvaltion viranomaiset ovat rikkoneet direktiivin 2003/88 6 artiklan b alakohtaa, asetetaan edellytys, jonka mukaan työntekijän on ensin pitänyt esittää työnantajalleen vaatimus siitä, että tätä säännöstä on noudatettava.
- 3) Jäsenvaltion viranomaisten vastattavaksi kuuluvan korvauksen vahingosta, jonka ne ovat aiheuttaneet yksityisille unionin oikeutta rikkomalla, on vastattava aiheutunutta vahinkoa. Tätä seikkaa koskevien unionin oikeuden säännösten puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä on vastaavuusperiaatetta ja tehokkuusperiaatetta noudattaen säädettävä yhtäältä siitä, onko työntekijälle, kuten pääasiassa Fußille, unionin oikeuden oikeussäännön rikkomisesta aiheutunut vahinko korvattava myöntämällä työntekijälle lisävapaata vai rahamääräinen korvaus, ja toisaalta siitä, minkä sääntöjen mukaisesti tällainen korvaus on laskettava. Direktiivin 2003/88 16–19 artiklassa tarkoitetuilla vertailujaksolla ei ole tässä merkitystä.
- 4) Vastaukset ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin ovat samat siitä riippumatta, sovelletaanko asian toiseikkoihin tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23.11.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.6.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/34/EY, vai direktiivin 2003/88 säännöksiä.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 2.12.2010 — Holland Malt BV v. Euroopan komissio ja Alankomaiden kuningaskunta(Asia C-464/09 P) ⁽¹⁾**(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Maatalousalan valtiontuesta annetut suuntaviivat — 4.2.5 kohta — Mallasmarkkinat — Tavanomaisten markkinointikanavien puuttuminen — Yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todettu tukitoimenpide)**

(2011/C 30/12)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittaja: Holland Malt BV (edustajat: advocaat O. Brouwer, advocaat A. Stoffer ja advocaat P. Schepens)

Valittajan vastapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja A. Stobiecka-Kuik) ja Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: C. Wissels ja Y. de Vries)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-369/06, Holland Malt B.V. vastaan komissio, 9.9.2009 antamasta tuomiosta (Holland Malt BV, jota Alankomaiden kuningaskunta tukee, vastaan komissio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen, jolla vaadittiin kumottavaksi 26.9.2006 tehty komission päätös 2007/59/EY, jossa todettiin, että tuki, jonka Alankomaiden kuningaskunta oli myöntänyt Holland Malt B.V:lle mallasstamon rakentamiseen Eemshaveniin (Groningen) 7 425 000 euron suuruisena investointitukena, jonka ehtona oli komission hyväksyntä (valtioneuvosto nro C 14/2005 — ex N 149/2004) (EUVL L 32, s. 76), oli yhteismarkkinoille soveltumaton — Maatalousalan valtiontuesta annettujen suuntaviivojen soveltaminen

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Holland Malt BV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 24, 30.1.2010.⁽¹⁾ EUVL C 24, 30.1.2010.